

- הוודא פיצה אלדי וגדנא פי תים עדלנא רגענא אליך מן ארץ כנען וכיף נסרוק מן בית אסתראך פיצה או דהב: 9. אשר - אלדי ינווגיד מעו >מן עבידך וייקתאל ואיצא ניחנא ניכון לאסתדי לעביד: 10. ויאמר - וקאל איצה הלאן כיכלמכון חק הוא אלדי ינווגיד מעו- יכון לי עבד ואנתו תכוננו בריין: 11. וימהרו - וסתעגלו ונזלו רגול אלא עידלו ארץ ופתחו רגול עידלו: 12. ויחפש - ופתש פיל כביר בידי ופיל זגיר כמל ונווגאד אלקדאח פי עידיל בנימין: 13. ויקרעו - וסקו אתייבהון וחמל רגול עלא חמרו ורגעו לל קרייה: 14. ויבא - ואיגא יהודה ואכוותו לבית יוסף והוא עאדו תם ונטבו קידמו על ארץ: 15. ויאמר - וקאל ליהון יוסף איש צנעא האדי אלדי צניעתו הוולא ערפתו אין תנגים ינגים רגול אלדי מיתלי: 16. ויאמר - וקאל יהודה איש נקול לסידי איש נכלים ואיש נעדאל אלרב וגיד אלא דנב עבידך הוודאנא עביד לסידי איצא נחנא איצא אלדי נווגאד אלקדח פי ידו: 17. ויאמר - וקאל חשא לי מן אצנע האדי רגול אלדי נווגאד אלקדאח פי ידו הוא יכון לי עבד ואנתו טלאעו לי סלאם אלא אבוכון: 18. ויגש - ותקדם אליה יהודה ויגש וקאל בדכול סידי יכלים הלאן עבדך כלאם פי חצריית סידי ולא ישתאר גצבך פי עבדך אין מתלך מיתיל פרעון: 19. אדני - סידי סאל אלא עבידו קאילא אנכאן מווגוד ליכון אב או אך: 20. ונאמר - וקלנא אלא סידי מווגוד לינא אב כתייאר וולאד כתייריה זגיר ואכו מת ותבקא הוא לווחדו לאימו ואכו בחיבו: 21. ותאמר - וקילית אלא עבידך נזלו אליי ואגעל עני עליה: 22. ונאמר - וקלנא אלא סידי לם יגציר אלגולם ליתרוך אלא אבו ויתרוך אלא אבו וימות: 23. ותאמר - וקילית אלא עבדך אנכאן לם

אנכאן עאדו עאייש: 28. ויאמרו - וקאלו סלאם לעבדך לאבונא עאדו עאייש ורכעו וסגדו: 29. וישא - ורפע עיונו ונצר אלא בנימין אכו איבין אמו וקאל אנכאן הדא אבוכון אלזגיר אלדי קילתו אליי וקאל אלרב יחין עליך יא בני: 30. וימהר - וסתעגל יוסף אין אתרחבלו רחמתו אלא אכו ופתש ליבכי ואיגא לל קביה וביכי תם: 31. וירחץ - <וכסל> וגהו וכרג ותקווא וקאל געלו טועאם: 32. וישימו - וגעלו לו לווחדו וליהון לווחדהון ולל מצרין אלאכלין מעו לווחדהון אין לם יגצרו אלמצריין ליכלו מע אליהוד טועאם אין כריהא היא למצר: 33. וישבו - וגלסו קידמו אלכביר כי כיברו ואלזגיר כיזיגרו ותעגבו אלרגל רגול אלא רפיקו: 34. וישא - (וכלק) וכלע כליע מן קידמו אליהון וכתרית כלעית בנימין מן כלעית כלהון כמס טוק ושרבו וסכרו מעו:

מד

1. ויצו - ווצא אלא אלדי וכיל עלא ביתו קאילא מאלי אלא עדל אלרגל מגל כאלדי יגצרו יחמלו וגעל פיצית אלרגול פי תים עידלו: 2. ואת - ואלא קדחי קדח אלפיצה תגעל פי תים עידיל אלזגיר ואלא פיצית ביעו וציניע כי כאלם יוסף אלדי כלם: 3. הבקר - אלציביח צווא ואלרגל אנבעתו הימא וחמיריהון: 4. הם - הימא כרגו מן אלקרייה לם בעאדו ויוסף קאל לאלדי וכיל עלא ביתו קום רגוד וורא אלרגל ותלחקהון ותקול אליהון אליש גזיתו רדאויה עווי חסניה: 5. הלוא - הוולא הדא אלדי ישרב סידי פי והוא תנגים ינגים פי אסייתו אלדי צינעתו: 6. וישגם - ולחקהון וכלם אליהון אלא אלכלאם הדולי: 7. ויאמרו - וקאלו אליה איש יכלים סידי כי כאלם הדוליי חשא לעבידך מן נצנע כי כלאם הדא: 8. הן

ויגש

וההשלמות על פי ב. 14. ויפלו - ב: וויקעו - טילה נרדפת. 16. נצטדק - נתצדק. 20. זקנים - ב: שיכוכייה - זקנה; ג: שיכוכייה - צורה אחרת של שם זה. 23. פני - ב: חצרתי - כבודי, וכן בפסוק 26.

30. נכמרו - התגוללו, בעקבות ת"א. ב: חמייו - נתחממו. החדרה - ב: ללמכדע - חדר פנימי. 34. וישא - התיקן על פי ב: וכלע. ג: ורפאע כולאע - וישא מתנות (בגדים).

מד

2. שברו - מכירתו. ב: מישתרא - קנייה. 9-10. חסר בכתב היד,